

گسترش بُعد نظامی،

امکان حل واقعی معضله افغانستان را به تعویق می اندازد

عبدالله نایبی رییس نهضت آینده افغانستان غرب را فرا میخواند تا به تجرید نیروهای مترقی و لاییک افغانی خاتمه بخشد.

«متن مصاحبه رفیق عبدالله نایبی با دومینیک باری، مسؤول شعبه بین المللی روزنامه هومانیتته، ارگان مرکزی حزب کمونیست فرانسه»

شماره ۲۰۰۵۰، اول اپریل ۲۰۰۹

دومینیک باری: در باره استراتیژی جدید اوباما چی فکر میکنید؟

عبدالله نایبی: این استراتیژی جنبه های متناقض دارد. نخست از همه روی اعتراف شکست ستراتیژی ناتو از هفت سال بدینسو تکیه میکند - استراتیژی که خود روی یک تحلیل نادرست از مسأله افغانستان تدوین یافته بود. مسأله افغانستان به طور ناروا، همیشه به حیث یک معضله داخلی افغانی که صرف با طالبان و القاعده رابطه دارد، معرفی میگردید. مقامات امریکا بالاخر پذیرفتند که مسأله نامبرده، یک معضله منطقه ایست!

نیروهای مترقی پیوسته روی نقش تعیین کننده دولت پاکستان در بی ثباتی همسایه افغانستانیش، تأکید ورزیده اند. استراتیژی تداوم بخشیدن عقبمانی و بی ثباتی در افغانستان جزیی از بنیادهای وجودی دولت پاکستان بوده است. دیگر بر همه گان آشکار

شده است که طالبان شاخه منطقه یی اردو – دستگاه استخباراتی پاکستان اند و القاعده تحت حمایت مستقیم مقامات اسلام آباد قرار دارد.

دومینک باری: پیشنهاد گفتگو و مذاکره با «طالبان میانه رو» به چی معناست؟

عبدالله نایبی: در این اواخر این طرح به حیث یک راه برونرفت از جنگ پیش کشیده شد. ولی هیچ کس نمی فهمد که یک «طالب میانه رو» چیست؟ حرکت طالبان، در اجزای افغانی و پاکستانی آن، یک سازمان شبه نظامیست که بنیاد ایدیالوژیک آن را «اسلام سیاسی» و زمینه های جلب و جذب آن را چهل هزار مدرسه اسلامی (در خاک پاکستان) که پرورشگاه بیش از دو میلیون طالب اند، تشکیل میدهد.

وقتی از طالبان میانه رو حرف میزنند، صرف ویتترین سیاسی حرکت طالبی مطرح است، در غیر آن «طالبان میانه رو» یک پرداخت سیاست بازانه است که راه را برای برگشت طالبان به قدرت باز میکند.

آیا کمک اضافی بیش از هفت ونیم میلیارد دالر به اسلام آباد برای تغییر دادن روش پاکستان کافی خواهد بود؟ شک جدی در این مورد وجود دارد! مفهوم آوازه برانگیز «افغانی سازی» مسأله افغانستان که توسط برنارد کوشنر وزیر خارجه فرانسه مطرح گردیده بود، زمانی از محتوای معنایی برخوردار میگردد که ارتباط بین افراطیون اسلامیست و دولت پاکستان قطع گردد. زیرا امکان حل تراژیدی خلق افغانستان از همین موضوع عبور میکند. اما تمام مسأله این نیست. «وقتی چشم انداز» «افغانی سازی» باز گردد، باید در خود افغانستان به تغییرات جدی پرداخت. اوباما از فساد در دستگاه حاکمه کابل سخن میراند ولی فراموش میکند که در عقب این فساد، شبکه نیرومندی قرار دارد که از جنگسالاران، رهبران و قوماندانان جهادی و سران مافیای

قچاق مواد مخدر تشکیل شده است ، شبکه یی که تمام ارکان قدرت را در کشور چپاول کرده است. تمام نظام روی فساد و بی قانونی استوار است. چگونه میشود امید داشت که چنین نظامی به وسیله خود اصلاح گردد؟ بیست و یک هزار نظامی بیشتر کوچکترین تغییری در ماهیت نظام مسلط در افغانستان نخواهند آورد.

دومنیگ باری: رییس جمهور امریکا از یک «استراتیژی خروج» سخن میراند. شما به این استراتیژی باور دارید؟

عبدالله نایی: فرستادن قوای بیشتر ابعاد نظامی معضله را وسعت میبخشد، در حالی که مسأله قبل از همه یک مسأله سیاسی است. بمباردمان مناطق قبایلی به هیچ وجه پاسخ درخور به مسأله نیست. نظامی سازی افراطی معضله ، امکان حل واقعی آن را به تعویق می اندازد.

تمویل مستقیم حکمرانان ولایتی به بهانه مؤثریت بیشتر نظامی علیه شورشیان از طریق ایجاد ساختارهای نظامی محلی، جهت مسأله برانگیز دیگری در خط مشی اوباما است. پیامد سیاست «محلی سازی قدرت» این خواهد بود که افغانستان به یک «کنفدراسیون» تبدیل گردد، کنفدراسیونی که شکل نوین «شهرزاده نشینی» بوده، معضله های قبایلی و بین القومی را تشدید بخشیده، کشور را عملاً تجزیه خواهد کرد. نتیجه این تجزیه عملی، چیزی جز جنگ جدید داخلی ویرانگر با عواقب وخیم منطقه یی آن نخواهد بود.

دومنیگ باری: آیا با نیروهای دموکراتیک و لاییک تماس وجود دارد؟

عبدالله نایی: جای تأسف است که استراتیژی اعلام شده توسط مقامات امریکایی هیچ گونه اشاره یی به نیروهای لاییک و واقعاً دموکراتیک افغانستان نمیکند - نیرو هایی که

ظرفیت ایجاد یک الترناتیف راستین را در برابر وضع کنونی کابل دارند. با آنکه قانون اساسی مبتنی بر شرعیت وجود سازمانهای لاییک را نمیپذیرد امروز بیش از سی سازمان لاییک و مترقی در داخل و خارج کشور فعال اند. در واقعیت امر استراتیژی اوباما با تکیه بر سازمانها و افراد قرون وسطایی در چوکات همان نهاد های غیر دموکراتیک گذشته و با نادیده انگاشتن نیروهای واقعاً دموکراتیک و مترقی کماکان باعث یأس مردم افغانستان و جامعه بین المللی خواهد شد.

07.04.2009

www.ayenda.org